

Οι άθλοι του Ηρακλή

Γ'2 τάξη

3^ο Δημοτικό σχολείο Αργυρούπολης

Σχολικό έτος 2018-19

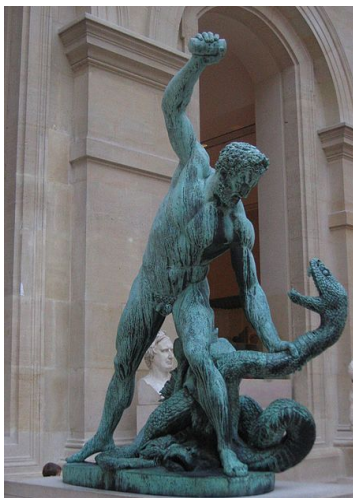

Ο Ηρακλής

Ο Ηρακλής γεννήθηκε στη φαντασία των ανθρώπων σε μια πολύ παλιά εποχή.

Την εποχή εκείνη οι άνθρωποι κυνηγούσαν τα άγρια ζώα, για να τραφούν με το κρέας τους και να ντυθούν με δέρμα τους, και τρόμαζαν από τους κεραυνούς, τους σεισμούς και τις άγριες καταιγίδες. Χρειάζονταν λοιπόν τους ήρωες, για να τους βοηθούν στις δυσκολίες της ζωής τους.

Ο Ηρακλής είναι ο μεγαλύτερος ήρωας της ελληνικής μυθολογίας. Γιος του Δία και μιας θνητής βασιλοπούλας, της Αλκμήνης, ήταν ο δυνατότερος απ' όλους τους ανθρώπους. Εξολόθρευσε άγρια θηρία και τέρατα, έδιωξε τυράννους και σκότωσε κακούς βασιλιάδες. Ήταν δίκαιος, καλόκαρδος και πρόθυμα βοηθούσε τους ανθρώπους. Ήταν ατρόμητος κι ανίκητος και τα κατορθώματά του έμειναν για πάντα αξέχαστα.

Παναγιώτης και Αλέξανδρος

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΗ

Κάποτε ο Αμφιτρύωνας και η γυναίκα του, η Αλκμήνη, κόρη του βασιλιά των Μυκηνών, αναγκάστηκαν να φύγουν από την πατρίδα τους και να ζητήσουν καταφύγιο στη Θήβα. Εκεί η Αλκμήνη γέννησε δυο παιδιά. Τον Ηρακλή, που ήταν γιος του Δία, και τον Ιφικλή. Η Ήρα ζήλευε την Αλκμήνη και μισούσε πολύ τον Ηρακλή. Ο Δίας όμως έστειλε μια μέρα τον Έρμη να φέρει το μωρό στον Όλυμπο και το έβαλε να πιει λίγο γάλα από το στήθος της Ήρας, την ώρα που αυτή κοιμόταν, για να γίνει ανίκητο. Όταν η Ήρα ξύπνησε, κατάλαβε ποιο ήταν το μωρό και τραβήχτηκε απότομα. Χύθηκε λίγο από το γάλα της στον ουρανό κι έγινε ο Γαλαξίας με τα χιλιάδες αστέρια του. Όταν τα δυο παιδιά έγιναν περίπου οκτώ μηνών, η Ήρα έστειλε μια νύχτα δυο φίδια να τα πνίξουν. Μόλις τα φίδια πλησίασαν την κούνια τους, ο Δίας έστειλε φως που έλουσε το δωμάτιο και τα παιδιά ξύπνησαν. Ο Ιφικλής τρομαγμένος έβαλε τα κλάματα. Ο Ηρακλής όμως, χωρίς κανένα φόβο, άρπαξε τα φίδια απ' το λαιμό και τα έπνιξε. Όλοι τότε κατάλαβαν ότι ο Ηρακλής είχε θεϊκή καταγωγή. Όταν μεγάλωσε ο Ηρακλής, παντρεύτηκε την κόρη του βασιλιά της Θήβας, τη Μεγάρη κι έγινε ο ίδιος βασιλιάς. Κυβέρνησε μερικά χρόνια τη Θήβα και ζούσε ευτυχισμένος. Κάποια μέρα όμως η Ήρα, που πάντα τον μισούσε, τον τρέλανε κι ο Ηρακλής έκανε κακό στα παιδιά και στη γυναίκα του, νομίζοντας πως είναι εχθροί του. Συνήλθε όμως και κατάλαβε το κακό που είχε κάνει. Πήγε τότε στο μαντείο των Δελφών, για να ρωτήσει τον Απόλλωνα τι έπρεπε να κάνει για να τον συγχωρέσουν οι θεοί. Η Πυθία, η ιέρεια του Απόλλωνα, του είπε ότι έπρεπε να γυρίσει στις Μυκήνες, την πατρίδα του, και να υπηρετήσει πιστά δώδεκα χρόνια τον ξάδερφό του, τον Ευρυσθέα, που βασίλευε εκεί. Μετά θα γινόταν αθάνατος και θα ανέβαινε στον Όλυμπο.

Σοφία

Το λιοντάρι της Νεμέας

Ο πρώτος άθλος που έκανε ο Ηρακλής ήταν να σκοτώσει το λιοντάρι της Νεμέας. Το φοβερό αυτό λιοντάρι το είχε μεγαλώσει η Ήρα. Το δέρμα του ήταν τόσο σκληρό που

τα σιδερένια βέλη δεν το περνούσαν. Είχε τη φωλιά του σε μια σπηλιά με δυο εισόδους, στην πλαγιά ενός βουνού κοντά στη Νεμέα. Καθημερινά κατέβαινε στην πεδιάδα και κατασπάραζε ζώα και ανθρώπους. Οι κάτοικοι ήταν απελπισμένοι και δειντολούσαν να βγουν στην εξοχή. Ο Ηρακλής, πηγαίνοντας στη Νεμέα, πέρασε από το ιερό άλσος της πόλης, έκοψε μια αγριελιά κι απ' τον κορμό της έφτιαξε ένα βαρύ **ρόπαλο**.

Μετά πήγε και περίμενε κοντά στη φωλιά του λιονταριού κι, όταν αυτό φάνηκε, το χτύπησε πρώτα με τα βέλη του. Τα βέλη του έπεσαν στη γη χωρίς να το τραυματίσουν και το λιοντάρι επιτέθηκε στον Ηρακλή. Εκείνος το χτύπησε με το ρόπαλο. Το λιοντάρι πόνεσε και κρύφτηκε στη φωλιά του. Ο Ηρακλής τότε μάζεψε μεγάλες πέτρες, έκλεισε την μια είσοδο και μπήκε από την άλλη. Το ζώο βρυχήθηκε και σείστηκε όλο το βουνό. Όρμησε πάνω στον ήρωα και πάλευαν μια ώρα. Τέλος ο Ηρακλής τύλιξε τα χέρια του γύρω από το λαιμό του και το έπνιξε. Μετά πήρε το δέρμα του, τη **λεοντή**, το φόρεσε και γύρισε στις Μυκήνες. Όταν τον είδε ο Ευρυσθέας τρόμαξε πολύ και διέταξε να του φτιάξουν ένα χάλκινο πιθάρι, για να κρύβεται όταν θα κινδύνευε.

Φωτεινή και Γεωργία.

Η Λερναία Ύδρα.

Στη λίμνη Λέρνη της Πελοποννήσου ζούσε ένα φοβερό νερόφιδο, με τεράστιο σώμα και εννέα κεφάλια. Από τα στόματα του έβγαινε φωτιά που κατάναι, φυτά, ζώα και ανθρώπους. Οι κάτοικοι της περιοχής ήταν απελπισμένοι και κανείς δεν τολμούσε να πλησιάσει τη λίμνη. Ο Ευρυσθέας διέταξε τον Ηρακλή να σκοτώσει αυτό το τέρας. Ο Ηρακλής πήγε στη λίμνη Λέρνη μαζί με τον ανιψιό του, τον Ιόλαο. Κατάφερε να βγάλει την Λερναία Ύδρα από την φωλιά της και της επιτέθηκε. Με ένα δρεπάνι άρχισε να κόβει τα κεφάλια της. Μόλις όμως έκοβε ένα κεφάλι, στη θέση του φύτρωναν δύο. Φώναζε τότε τον Ιόλαο, που άναψε ένα δαυλό και μόλις ο Ηρακλής έκοβε ένα κεφάλι, ο Ιόλαος έκαιγε την πληγή. Έτσι σταμάτησαν να φυτρώνουν καινούρια κεφάλια. Το μεσαίο όμως κεφάλι της Λερναίας Ύδρας ήταν αθάνατο. Γι' αυτό ο Ηρακλής, αφού το έκοψε, το έθαψε βαθιά στη γη κι έβαλε πάνω του μια τεράστια πέτρα.

Χρήστος

Ο ΚΑΠΡΟΣ ΤΟΥ ΕΡΥΜΑΝΘΟΥ

Μετά ο Ευρυσθέας έστειλε τον Ηρακλή να του φέρει ζωντανό ένα φοβερό αγριογούρουνο, που ζούσε στο βουνό Ερύμανθο της Πελοποννήσου, έκανε μεγάλες καταστροφές και σκότωνε ζώα και ανθρώπους. Ο Ηρακλής πήγε στον Ερύμανθο και κυνήγησε το αγριογούρουνο κάμποσες ημέρες. Στο τέλος το ζώο εξαντλήθηκε από την κούραση και ο Ηρακλής το έπιασε, το έδεσε, το σήκωσε στους ώμους του και το πήγε ζωντανό στις Μυκήνες. Ο Ευρυσθέας, όταν το είδε, τρόμαξε και κρύφτηκε στο πιθάρι

Σοφία

Το ελάφι με τα χρυσά κέρατα.

Σ' ένα βουνό της Πελοποννήσου ζούσε το ιερό ελάφι της Θεάς Άρτεμης. Είχε χρυσά κέρατα, Χάλκινες οπλές και κανείς δεν το έφτανε στο τρέξιμο. Ο Ευρυσθέας διέταξε τον Ηρακλή να Φέρει το ελάφι αυτό ζωντανό στις Μυκήνες. Ένα ολόκληρο χρόνο το κυνηγούσε ο Ηρακλής στα βουνά και στα δάση χωρίς αποτέλεσμα. Μια μέρα το ελάφι μπήκε στον ποταμό Λάδωνα, για να περάσει απέναντι. Τότε ο Ηρακλής το χτύπησε ελαφρά με ένα βέλος στο πόδι. Μετά το σήκωσε στους ώμους του και το πήρε στις Μυκήνες. Αφού το έδειξε στον Ευρυσθέα, το άφησε ελεύθερο, όπως είχε υποσχεθεί στη Θεά Άρτεμη.

Ιάσωνας

Οι Στυμφαλίδες όρνιθες

Μετά ο Ηρακλής πήγε στη λίμνη Στυμφαλία. Εκεί ζούσαν οι Στυμφαλίδες όρνιθες, με γάλα πούλια, με σιδερένια ράμφη και φτερά, που τρέφονταν με ανθρώπινο κρέας. Φτάνοντας, άρχισε να χτυπά δύο χάλκινα κρόταλα που του είχε χαρίσει η Αθηνά.

Τα πουλιά βγήκαν από τα καλάμια της λίμνης όπου κρύβονταν και πέταξαν τρομαγμένα.

Τότε ο Ηρακλής με τα βέλη του σκότωσε πολλά. Όσα γλίτωσαν έφυγαν μακριά και δεν ξαναφάνηκαν.

Κωνσταντίνος, Άννα.

Οι στάβλοι του Βασιλιά Αυγεία

Αργότερα ο Ευρυσθέας τον έστειλε να καθαρίσει **τους στάβλους του βασιλιά Αυγεία** σε μια μέρα. Ο Αυγείας ζούσε στην Ήλιδα και είχε αμέτρητα κοπάδια που του τα είχε χαρίσει ο πατέρας του, ο Ήλιος. Τα ζώα ήταν πάρα πολλά και οι βοσκοί δεν προλάβαιναν να καθαρίζουν τους στάβλους. Είχαν μαζευτεί λοιπόν πολλοί σωροί από κοπριά που μύριζαν πολύ άσχημα. Ο Ηρακλής έσκαψε δύο βαθιά χαντάκια, που περνούσαν μέσα από τους στάβλους κι έφταναν μέχρι τους ποταμούς Αλφειό και Πηνειό.

Έστρεψε μετά το ρεύμα των ποταμών μέσα στα χαντάκια. Τα ορμητικά νερά μπήκαν στους στάβλους, παρέσυραν την κοπριά και την πήγαν στη θάλασσα. Έτσι ο Ηρακλής καθάρισε τους στάβλους του Αυγεία σε μία μόνο μέρα.

Ιωάννα και Σταυρίνα!

Ο Ηρακλής πιάνει το ταύρο της Κρήτης

Μετά απ' όλα αυτά τα κατορθώματα, ο Ευρυθέας έστειλε τον Ηρακλή σε πιο μακρινά μέρη. Έτσι, ο Ηρακλής πήγε στην Κρήτη κι έπιασε τον άγριο ταύρο του Μίνωα, που από το στόμα του έβγαιναν φλόγες κι έκανε καταστροφές. Ανεβασμένος στη ράχη του, πέρασε το Αιγαίο κι έφτασε στις Μυκήνες.

Γιάννης

ΤΑ ΑΛΟΓΑ ΤΟΥ ΔΙΟΜΗΔΗ

Ο Ηρακλής μετά πήγε στη Θράκη, όπου ζούσε ο βασιλιάς Διομήδης ο γιός του θεού Άρη. Αυτός είχε τέσσερα άγρια άλογα, που τρέφονταν με ανθρώπινες σάρκες. Σκότωσε το Διομήδη, έπιασε τα άλογα και τα έφερε στις Μυκήνες

Νικόλας

Η ζώνη της Ιππολύτης

Ταξίδεψε και πιο μακριά, στον Εύξεινο πόντο, στη χώρα των Αμαζόνων .
Οι Αμαζόνες ήταν όλες τους όμορφες και ξακουστές στο τόξο και στην
Ιππασία. Ο Ηρακλής πολέμησε μαζί τους, τις νίκησε και πήρε τη ζώνη
της Βασίλισσάς τους, της Ιππολύτης, και την έφερε στον Ευρυσθέα

Κατερίνα

Τα βόδια του Γηρυόνη

Αργότερα ταξίδεψε στη δύση, πιο πέρα από την άκρη της γης να φέρει στις Μυκήνες τα βόδια του Γηρυόνη. Ο Γηρυόνης ήταν ένα τέρας που από τη μέση κι επάνω είχε τρία σώματα. Τα βόδια του τα φύλαγε ο σκύλος του, ο Όρθος που είχε δυο κεφάλια και η ουρά του ήταν φίδι. Ο Ηρακλής σκότωσε και τους δυο, κι έφερε τα βόδια στον Ευρυσθέα που τα θυσίασε στη θεά Ήρα.

Αλέξανδρος

Ο Κέρβερος του Άδη

Στη γη ο Ηρακλής ήταν ανίκητος. Γι' αυτό ο Ευρυσθέας αποφάσισε να τον στείλει να στον Κάτω Κόσμο για να του φέρει τον **Κέρβερο**, ένα φοβερό σκυλί με τρία κεφάλια, που φύλαγε την είσοδο του Άδη. Ο Ηρακλής πήγε στον **Άδη** και, με την άδεια του Πλούτωνα και της Περσεφόνης, πάλεψε με τον Κέρβερο, τον νίκησε, τον έδεσε και τον έφερε στις Μυκήνες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΤΑΞΗΤ'2

Τα χρυσά μήλα των Εσπερίδων

Ο κήπος των Εσπερίδων βρισκόταν στην άκρη της γης. Εκεί υπήρχε το δέντρο που έκανε τα χρυσά μήλα. Όποιος τα έτρωγε έμενε για πάντα νέος. Το φύλαγαν οι νύμφες Εσπερίδες κι ένας ακοίμητος δράκος. Εκεί βρισκόταν κι ο τιτάνας Άτλαντας που Κρατούσε τον ουρανό στη ράχη του.

Ο Ηρακλής ταξίδεψε πολύ για να φτάσει εκεί. Πέρασε από πολλές χώρες. Πέρασε κι από τον Καύκασο όπου ελευθέρωσε τον Προμηθέα. Εκείνος, για να τον ευχαριστήσει, του έδειξε το δρόμο για να φτάσει στον κήπο των Εσπερίδων. Ο Ηρακλής βρήκε τον Άτλαντα κι εκείνος δέχτηκε να πάει στον κήπο των Εσπερίδων. Ο Άτλαντας πήρε τα χρυσά μήλα. Ο Ηρακλής τον παρακάλεσε να βάλει ένα μαξιλάρι στη ράχη του, ο Άτλαντας πλησίασε κι ο Ηρακλής έριξε τον ουρανό στη ράχη του Άτλαντα, άρπαξε τα χρυσά μήλα και γύρισε στις Μυκήνες.

Γιώργος

Χαρά

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΗ

Ελεύθερος πια ο Ηρακλής παντρεύτηκε τη Δηιάνειρα, κόρη του βασιλιά της Αιτωλίας, του Οινέα. Μια μέρα πήγαν να περάσουν τον Έυηνο ποταμό. Εκεί σηνάντησαν τον Κένταυρο Νέσσο. Ο Νέσσος πήρε στη ράχη του τη Δηιάνειρα, για να την περάσει απέναντι. Θέλησε όμως να την πάρει δική του κι άρχισε να τρέχει. Τότε ο Ηρακλής τον χτύπησε με ένα από τα δηλητηριασμένα βέλη του. Πρίν ξεψυχήσει ο Νέσσος είπε στη Δηιάνειρα: «Μάζεψε λίγο από το αίμα μου. Αν αλείψεις μ' αυτό το χιτώνα του Ηρακλή, θα σε αγαπάει για πάντα» Έτσι, κάποτε που ο Ηρακλής ζήτησε ένα καθαρό χιτώνα από τη Δηιάνειρα, για να τον φορέσει και να κάνει θυσία στο Δία, εκείνη άλειψε ένα χιτώνα με το δηλητήριο του Νέσσου και του τον έδωσε ο Ηρακλής τον φόρεσε ο χιτώνα κόλλησε πάνω του. Αμέσως άρχισε να νιώθει αβάσταχτους πόνους. Κατάλαβε τότε ότι έφτασε το τέλος του. Ανέβηκε στο βούνο Οίτη, έφτιαξε ένα σωρό από ξύλα, ξάπλωσε πάνω του και ζήτησε ν' ανάψουν τη φωτιά. Κανείς δε δέχτηκε να το κάνει αυτό. Μόνο ο **Φιλοκτήτης**, που περνούσε από εκεί, δέχτηκε ν' ανάψει τη φωτιά κι ο Ηρακλής, για να τον ευχαριστήσει, του χάρισε τα δηλητηριασμένα βέλη του. Ξαφνικά άρχισε ν' αστράφτει και να βροντά. Ένα σύννεφο κατέβηκε, πήρε τον Ηρακλή και τον ανέβασε **στον Όλυμπο**. Εκεί συμφιλιώθηκε με την Ήρα κι έζησε για πάντα με τους θεούς του Ολύμπου.

Νικόλας